

561

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 kwietnia 1956 r.

w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym niektórych grup podatników.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się częściowo od podatku gruntowego podatników przez obniżenie stawki podatkowej do 8% podstawy opodatkowania ustalonej od gruntów, które zostały im nadane na własność po dniu 29 kwietnia 1955 r.:

- 1) na podstawie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej bądź o ustroju rolnym i osadnictwie, o ile grunty te były do dnia nadania użytkowane przez nich na podstawie umów zawartych z prezydiami rad narodowych w ramach likwidacji odłogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych i jeżeli grunty te są położone na obszarze:
 - a) Ziemi Odzyskanych i powiatów bielskiego i suwalskiego województwa białostockiego, powiatów: białskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, tomaszowskiego i włodawskiego województwa lubelskiego, powiatów: gorlickiego, lubaczowskiego, leskiego, przemyskiego, sanockiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego oraz
 - b) miejscowości, które w wyniku zmian podziału administracyjnego Państwa, dokonanych po wymiarze podatku gruntowego za rok 1954 bądź za rok 1955, przeszły z obszarów wymienionych pod lit. a) do powiatów położonych na pozostałym obszarze Państwa;
 - 2) na podstawie art. 1 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw, związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. Nr 18, poz. 107), o ile grunty te do chwili nadania pozostawały na podstawie umowy dzierżawy w ich gospodarowaniu jako grunty, o które pomniejszono nadane im uprzednio gospodarstwa w drodze regulacji.
- § 2. 1. Jeżeli podatnik gospodaruje na gruntach nadanych mu na własność po dniu 29 kwietnia 1955 r. na podstawie

przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej albo o ustroju rolnym i osadnictwie bądź przepisów art. 1 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw, związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym, a oprócz tego gospodaruje na innych gruntach własnych, wówczas — w przypadkach nie wymienionych w § 1 — podatek oblicza się według ruchomych stawek podatkowych, ale odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów nadanych na własność i odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z innych gruntów własnych podatnika.

2. Zasadę określoną w ust. 1 stosuje się, jeżeli grunty nadane na własność położone są na obszarze Ziemi Odzyskanych i województw: gdańskiego, bydgoskiego i poznańskiego, powiatów: białskiego, biłgorajskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, tomaszowskiego i włodawskiego województwa lubelskiego oraz powiatów: brzozowskiego, gorlickiego, jarosławskiego, krośnieńskiego, lubaczowskiego, leskiego, przemyskiego, radymniańskiego, sanockiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego.

§ 3. Zasady, ustalone w § 1 i 2, mają zastosowanie w roku podatkowym, w którym grunty zostały nadane na własność, oraz w ciągu dwóch lat następnych.

§ 4. Przepisów zarządzenia nie stosuje się przy opodatkowaniu gruntów, które podatnik otrzymał w trybie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej bądź o ustroju rolnym i osadnictwie przed dniem 29 kwietnia 1955 r., chociażby akt nadania tych gruntów został wydany po tym dniu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego poczynając od roku 1955.

Minister Finansów: z upoważnienia *H. Kotlicki*
Dyrektor Generalny

562

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 maja 1956 r.

w sprawie częściowego lub całkowitego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku gruntowego od niektórych kategorii gruntów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy finansowe prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych dokonają ustalenia zobowiązań podatkowych (wymiarów) z tytułu podatku gruntowego od gruntów państwowych użytkowanych przez osoby fizyczne bez umowy dzierżawy (użytkowania), a położonych na obszarze, na którym obowiązuje 8% stawka podatku gruntowego, od gruntów przydzielonych do zagospodarowania w ramach likwidacji odłogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych:

- 1) według stałej 8% stawki podatkowej od podstawy opodatkowania, ustalonej z tych gruntów — poczynając od roku podatkowego, w którym użytkowanie gruntów zostało stwierdzone, pod warunkiem, że podatnik zawarze z prezydium rady narodowej umowę o dalsze zagospodarowanie tych gruntów,
- 2) według ruchomych stawek podatkowych od podstawy opodatkowania ustalonej z tych gruntów — za okres faktycznego użytkowania, nie więcej niż za 2 lata, włączając w ten okres rok, w którym stwierdzono bezumowne użytkowanie gruntów, jeżeli podatnik nie zawarze z prezydium